

“ЗНАЙНО ТВОРИТСЯ НА ТАЯ ПЛОЧА, КАКЪ СЪ ПРѢДСТОЯТЕЛСТВО-ТО НА ГЛАВНЫ-ТЪ НАДЗИРАТЕЛИ Г. Г. НИКОЛАЯ С. ПАЛУЗОВА И МАТѢЯ МИЛОВАНОВА ВЪ ОДЕССА, ОПРѢДЪЛЕННЫ ОТЪ ПРИСНОПОМИНАЕМАГО ВАСИЛИЯ АПРИЛОВА, ДОЙДЕ Г. ВАСИЛИЙ Н. РАШЕЕВЪ ИЗЪ ОДЕССА, ПЪЛНОМОЩЕНЪ НАДЗИРАТЕЛЬ И ПОПЕЧИТЕЛЬ НА УЧИЛИЩЕ-ТО, И ПОЛОЖИ ОСНОВАНІЕ-ТО МУ СЪ НАСТОЯТЕЛСТВО-ТО НА СИЧКА-ТА ОБЩИНА ГАБРОВСКА. ЛЪТ. ХРИСТ. 1851-ГОД. АПР. 18-ТИ.

НА ЦАРСТВО-ТО СУЛТАНА АБУДУЛА МЕДЖИДА.”

Въ растояніе-то на три мѣсеца училище то слѣдуваше да ся работи дѣятелно, и тѣй както вървѣше можеше белкимъ и да ся покые до есень-тѣ, като имаше повечето вещество приготвено, ако да не бѣхж затруднили масторъ-тѣ баджи-тѣ, което станж първа причина да са напусне здание-то (31).

Освѣнж започенваніе-то на училище-то 1851-тѣ годинѣ е ознаменована за Габровско-то училище още и съ пожъртвованія-га на Петра И. Вражилова, както и съ приносъ-тѣ на Иванча Мацина и на Иеромонаха Иеротея отъ Соколскый мѣнастырь (32).

Това лѣто пакъ Габровска-га община настани учитель Христодула въ Браилж да прѣбере реченный-тѣ приносъ на И. Мацинѣ, и да покани Браилскы-тѣ, както и Букурешкы-тѣ Българи на волнж помощь за ново-то училище (33).

---

(31) Една отъ причины-тѣ за порицаніе върху Габровско-то общество е и напусаніе-то на това здание, но едва ли можемъ да припишемъ това само на немареніе-то на туканио-то общество. Най-напрѣдъ ся напуснж то споредъ дѣто не можѣ масторъ-тѣ да докара баджи-тѣ на споредъ планъ-тѣ, макаръ да го проваждѣхж и на Свѣшовъ и на други мѣста да гледа баджи по този начинъ направени, той не можѣ да сполучи и не ся нае да ги прави. А защо ся не повика другъ масторъ отъ Европж имаше си и то причины-тѣ. Испослѣ обстоятелства-га не бѣхж никакѣ благопріятны за зижденіе на таквозъ едно здание. Днесъ пакъ е повече отъ другъ пѣтъ затруднено изнамѣрваніе-то на срѣдства за да ся доискара и тѣй остава да чака по-честиты дни.

(32) За всички тѣя вижъ въ край-тѣ на Исторіж-тѣ.

(33) Всичко що събра Г. Костовичъ външнж помощь въ това врѣме сж 10 желтицы Ав. подарены отъ Василия Парчова, които сж прибрахж отъ Цвѣтка Сахатчиева чакъ на 1856.